

svazarmovec

PŘEDSTAVUJE

Vyznání Franty DYKASTA

„Motokára mi zabere všechnen volný čas, jestliže se chci udržet na špičce,“ říká mistr sportu František Dykast — šestinásobný mistr ČSR v kategorii 125 kubíkových motokár. Evropa zná také jiné kategorie, u nás se jezdí kromě „padesátek“ mládeže jen „stopětadvacitky“, starosti se všim, co okolo provozování tohoto sportu je, nám zkušený reprezentant F. Dykast — dnes už 39letý, ženatý, otec dvou dětí, může povědět nejlépe.

„Jezdím ročně přibližně 25 závodů za AMK Krušovice, okr. Rakovník, kde bydlím a jsem od roku 1952 ve Svazarmu (mezitím pět let předsedou místního AMK), mám to štěstí, že pracuji v příbuzném oboru, jako seřizovač motorových pil. Získanou praxi při opravách motorů různých značek mohu uplatnit při ladění motokár. Jako reprezentant dostanu krosový motor, ale vše ostatní si dělám sám. Za sezónu spotřebuji kromě nákladného „obutí“ nejméně deset pístů. Přisluším do Výcvikového střediska motokáristů při Motokárklubu Praha. Trénuji na lesní neveřejné asfaltové cestě neboť jedinou dráhu v ČSR pro motokáry, která je v Olomouci, mám daleko...“

To uvádím pro dokreslení úspěchů, které Franta a také ti druzí s obdobnými problémy, dosáhli. Od roku 1966 se jezdí „Pohár míru a přátelství“ za účasti socialistických států. Družstvo ČSR se účastňuje tohoto seriálu o šesti závodech od roku 1970. Zvítězilo již v pěti ročnících. Franta Dykast zvítězil v roce 1973 a 1975. Také v Itálii na ME v roce 1973 naši motokáristé ukázali, že mají naději na nejlepší umístění. Utvoření střediska pro mladé nadějně motokáristy, pod vedením zkušených závodníků, jako je mistr sportu Fr. Dykast, by k tomu měla dopomoci.

Závody motokár v Ústí n. L.

Dykast opět první

V neděli bylo sportovní dění v Ústí nad Labem zpestřeno závodem motokár o body mistrovství ČSR — skupiny A. Pořadatelem byl AMK Svazarmu ČSR při Chemopharmě v Ústí nad Labem. Po čtyřech rozjíždkách a dvou opravných jízdách, které se jely na dvanáct kol (jedno kolo 560 metrů) se jela finálová jízda na osmnáct kol.

V první rozjíždce se ihned po startu ujal vedení František Dykast, který v Ústí minulý rok zvítězil. V těsném závěsu za ním jezdil František Pondělík z Dobřichovic, ale ve čtvrtém kole narazil na obrubník a ohnul si zadní osu. Na jeho místo postoupil Jan Pistorius z Plzně, který

ale v desátém kole postoupil své místo Milanu Pařízkovi. V tomto pořadí také projeli jezdci cílem.

Ve druhé rozjíždce jezdil ze začátku na první pozici Milan Šimák z Lažiště. V 6. kole musel vedení postoupit V. Dostálovi z Prachatic. Těsně před koncem rozjíždky byl Šimák předjet Ladislavem Šnajdrem a skončil až třetí.

Třetí rozjíždku po dramatickém a vyrovnaném boji vyhrál ing. Josef Miláček z Prahy před Františkem Hoffmanem z Prachatic.

Ve čtvrté rozjíždce jezdil od začátku až do konce ve vedení Ant. Mandík z Berouna, za ním Jindřich Lachman z Uhřetěvsi a třetí skončil J. Salač z Nehvizd u Prahy.

Po dvou opravných jízdách, ve kterých měli závodníci možnost probojovat se do finále, následovalo vyvrcholení celého nedělního klání — finálová jízda.

Na čele jezdil stále nikým neohrožován František Dykast a o druhé a třetí místo spolu bojovali František Pondělík (odstranil svou závalu na stroji a postoupil do finále opravnou jízdou) a Milan Pařízek.

Nakonec byl však úspěšnější Pondělík, který se v desátém kole dostal před Pařízka a už ho před sebe nepustil.

(121)

▲ Ústecký závod A-skupiny mistrovství ČSR v jízdě na motokárách vyhrál zaslouženě mistr sportu František Dykast. Na snímku Libora Zavorala ml. je při jízdě ve finálové skupině.

VYHRAZENO

PRO

František
DYKASTA
bývalého
motokárového
jezdce

PRVNÍ MOTOKÁRU VŮBEC JSEM VIDĚL AŽ VE SVÝCH TŘÍADVACETI LETECH. Tehdy se konal nějaký oblastní závod v Rakovníku a já se tam jel podívat. Do té doby mě zajímaly motocykly a hlavně saxofon. Jenže od okamžiku, kdy jsem spatřil káru, byl se všemi dosavadními koníčky

konec. Saxofon jsem pověsil na hřebík a v následující sezóně 1962 jsem stál na startu svého prvního závodu. Vydržel jsem jezdit 17 sezón, na každou jsem postavil novou káru, sedmnáctkrát jsem od podzimu do jara kutal v dříně, ladil motory a stavěl podvozky. A že jsem za tu dobu něco zažil. Od kol a pneumatik ze zemědělských strojů, které vydržely 10 závodů, až po „gumovou válku“, kterou vyhraje ten, kdo má na každý závod dvě nové sady pneumatik. Třikrát jsem byl mistrem ČSSR, dvakrát mistrem Poháru míru a přátelství. Jednou jsem spočítal, že jsem ze všech závodů přivezl 7 zelených věnců za třetí místa, 20 stříbrných a 250 zlatých.

A také jedno prase. To bylo v Tursku. Vyhrál jsem tam závod a kromě věnce s kytkami mi ke všeobecnému veselí „přibalili“ pětaticetikilového čuníka. Živého. To si umíte představit, jakou radost z toho měli všichni kluci. Je po závodech, všichni běží a spěchají domů, jenom Dykasta honí podsvinče. A to za mnou přišel nějaký strejda, abych mu toho čuníka prodal, že ho dlouho shání. Já bych rád, jenže to nešlo, přede všemi se vzdát, to bych pak měl nadosmrti na talíři. Tak jsem prodej odmítl. Ale „otec“ se nechtěl dát. Prý vidí, že se prase nebude mít u mě dobře, ať mu je nechám, že... Ne, byl jsem tvrdý. Naložili jsme všechny věci do vozu a na přívěs, jenom ten

čuník nám přebýval. Do vozu by se nevešla myš, do přívěsu také ne, zbývalo tedy jediné. Mezi vozem a přívěsem jsme na tažném zařízení udělali takovou plošinku z prkýnek, k ní jsme přivázali čuníka a vyrazili. Když byly stažené závory, šel se mechanik podívat, co to s mojí cenou dělá. Vrátil se a tvrdil, že dýchá a klidně spí. Jenže prase spalo nějak tvrdě. Když jsme ho doma odvážali, čuník spadl jako podřátý. My si neuvědomili, že vlastně celou cestu nasával výfukové plyny z vozu. Ale nechat ho zajít takovou bídnou smrtí, to bych si neodpustil. A tak jsme zahájili oživovací kúru, která trvala tři dny a tři noci, střídali jsme se u něho jak u bohatého strýčka. A také jsme ho zachránili. Semozřejmě, že jen na čas, než nakynul ke dvěma metrákům. Z toho vidíte, že vítězit není vždycky tak jednoduché, i když zabíjačka to pak byla slavná. Ve svých dvačtyřiceti jsem pověsil ježdění na hřebík a myslil si, že bych zase mohl zkusit hrát. Jenže na motokáry se dal můj syn, takže si umíte představit, jak to s tím saxofonem dopadlo. Ale nelituji toho. Kdo přivoněl k našemu sportu dobře ví, že nejlepší muzikou je smečka rozpalených motokár.

J. Králík

Člen Brigády socialistické práce nositel odznaku I. stupně 1972

Za dosažené úspěchy ve zlepšovatelském a vynálezovském hnutí,
přidělen poukaz do SSSR - Ústřední výbor Praha
Český odborový svaz pracovníků dřevoprůmyslu lesního a
vodního hospodářství 1971

Čestné uznání od ministerstva lesního a vod. hospodářství
" Za příkladnou aktivitu dobrovolné tvůrčí práce 1972

Čestný odznak Svazarmu 1968

Čestné uznání plaketu OV AMK Svazarmu za dlouholetou práci
na úseku motorismu

Jubilejní odznak za zásluhy o rozvoj organizace Svazarmu 1971

Sportovní úspěchy

Titul přeborníka středočeského kraje 1965

Titul Mistr Čech pro r. 1967

Titul Mistr Čech pro r. 1968

Titul Mistr Čech pro r. 1969

Titul Mistr ~~Čech~~ ČSSR pro r. 1972

Titul Mistr sportu 1973

Nejlepší sportovec Svazarmu 1972

Nejúspěšnější sportovec Svazarmu ČSR za výsledky dosažené
v roce 1973

Pochvalné uznání - Nejúspěšnější jezdec Formule K Výcvikové
střed. Dobříš

Vítěz jednotlivců Poháru míru a přátelství v roce 1973

Člen vítěz. družstva Poháru míru a přátelství 1971

1972

1973

Od roku 1968 předseda AMK Svazarmu v Krušovicích,
spoluzakladatel v době, kdy se usilovalo o zrušení Svazarmu
a AMK a měl být ustaven AKRČS. V té době hájil Svazarm.

1. Člen brigády socialistické práce nositel odznaku I. stupně.
2. Za rok 1971 vyhlášen nejlepší zlepšovatel při ČVOS a přidělen poukaz do SSSR
3. V roce 1972- Čestné uznání od ministra lesního a vodního hospodářství " Za příkladnou aktivitu dobrovolné tvůrčí práce "
4. Čestný odznak Svazarmu 1968
5. Čestné uznání plaketu OV AMK Svazarmu za dlouholetou práci na úseku motorismu.
6. Jubilejní odznak za zásluhy o rozvoj organizace Svazarmu 1971
7. MČV Krušovice "Čestné uznání za vzornou reprezentaci " 1976
8. ČVOS Čestný odznak " Za odborářskou práci" 1976
9. Motocarclub Praha " Nejlepší jezdec výcvikového střediska"
10. Nejlepší sportovec Svazarmu 1972
11. Nejúspěšnější sportovec Svazarmu 1973
12. Pochvalné uznání "Nejúspěšnější jezdec formule K" stř. Dobříš 1973
13. Titul přeborníka středočeského krje 1965
14. Titul mistr ČSR 1965
15. Titul mistr ČSR 1968
16. Titul mistr ČSR 1969
17. Titul mistr ČSR 1974
18. Titul mistr ČSR 1975
19. Titul mistr ČSR 1976 + 1978
20. Titul mistr ČSSR 1972
21. Titul Mistr ČSSR 1976
22. Titul mistr sportu 1973 + ZMS
23. Vítěz poháru míru a přátelství ZST 1973
24. Vítěz poháru míru a přátelství ZST 1975
25. Člen vítězného družstva PMP ZST 1971, 1972, 1973, 1975.

ČSR 1967

ČSR 1968

ČSR 1969

ČSR 1974

ČSR 1975

ČSR 1976

ČSR 1978

Vrāta Vondrāček

Čumperk

FAX : 583 284 829

František DYKAST

27053 Krušovice 171

tel: 313 564424

777 200837

ČSSR 1972

ČSSR 1976

AUTO DYKAST s.r.o.

FAX : 313 511 397

PMP 1973

PMP 1975

TÝM PMP 1971

TÝM PMP 1972

TÝM PMP 1973

TÝM PMP 1975

TÝM PMP 1977

ME 1 místo VITALI - 1 1973

7 místo (jelo se dohromady ve světřické klas. jako 1.)